

moderens barselorlov i 14 uger, faderens forældreorlov i 2 uger og forældrenes forældreorlov i tilsammen 10 uger, har begge forældre ret til børnepasningsorlov, som er væsentligt mere omfattende end det, der nu stilles forslag om.

Disse forskellige regelsæt giver begge forældre lige muligheder for at skabe en tæt kontakt til deres barn allerede fra barnets fødsel. Særlig giver børnepasningsorloven, som kan benyttes af begge forældre, faderen mulighed for at holde orlov dels i forbindelse med moderens barselorlov, dels på et senere tidspunkt, f.eks. når moderen starter på arbejde.

Fædre kan altså via børnepasningsorloven tilbringe lang tid hjemme sammen med deres børn og således få mulighed for at få den rolle i barnets liv, som forslagsstillerne ønsker – et ønske, som jeg deler.

Ydermere er børnepasningsorloven meget fleksibelt indrettet. Faderen kan som nævnt holde orlov sammen med moderen under hendes barselorlov eller holde orlov på et senere tidspunkt, hvor moderen ikke længere er hjemme.

Faderens brug af børnepasningsorlov har ingen indflydelse på moderens adgang til samme orlov, og det vil jeg faktisk også sige at jeg synes ville være forkert.

Jeg har som sagt meget stor sympati for, at begge forældre er sammen med deres børn, særlig når de er helt små, men vi har faktisk regler, som giver fædre adgang til orlov, også i den tidlige fase af et barns liv.

Som jeg læser forslaget, er det et en anelse krampagtigt forsøg på at give fædre endnu flere tilbud om orlov, som nærmest falder oven i de eksisterende ud fra en forestilling om, at de dog til sidst må sige ja tak.

Desværre kan forslaget også læses sådan, at det skal ske på moderens bekostning, hvad jeg bestemt vil modsætte mig. Der er bl.a. en sætning om, at moderens samlede orlov skal beskæres til 24 uger.

Som det ligger, anser jeg i bedste fald forslaget for overflødig. De to køns forskellige brug af orlovsmulighederne har meget med holdninger at gøre, og vejen frem vil være, at disse holdninger hos mænd, hos kvinder og hos virksomhederne og deres ansatte ændres.

Vi har i Arbejdsministeriet i samarbejde med Socialministeriet og Ligestillingsrådet afsat i alt 1,2 mio. kr. til en kampagne, der har til formål at skabe debat om mænds brug af børnepasnings- og barselorlov gennem støtte til lokale initiativer. Jeg vil meget gerne deltage i seriøse overve-

jelser over, hvordan man tilskynder fædre til i højere grad at bruge de rigelige orlovstilbud, vi har, men så længe de ikke bruger det ene tilbud, opnår vi ikke noget ved at give dem et til. Der er også grænser. Mændene skal ikke lokkes til at tage orlov f.eks. ved at få tilbudt bedre vilkår end kvinderne, og kvinderne skal ikke trues til at lade være med at tage orlov i håbet om, at faderen så vil tage orlov i stedet.

Regeringen kan ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag, hvilket er fremgået af det, jeg har sagt i øvrigt.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal takke de øvrige ordførere for muligheden for at springe ventelisten over her. Jeg har et andet arrangement ude i byen og er derfor nødt til at gå umiddelbart efter, at jeg har sagt følgende, som skal gøres kort:

Skattelettelse er vejen til et bedre familieliv, skattelettelse er vejen til en bedre familieplanlægning. Yderligere offentlige udgifter til barselorlov giver ikke skattelettelse, tværtimod, og derfor kan Fremskridtspartiet ikke støtte beslutningsforslaget.

Poul Erik Dyrland (S):

Da vores ordfører på dette her forslag, hr. Jan Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af hr. Petersen fremsætte følgende ordførerbemærkninger:

I dette beslutningsforslag fra SF siges der rent faktisk indimellem nogle kloge bemærkninger om mænd og fædre. Jeg tænker på bemærkningerne om mænds stigende interesse for farrollen, og at det er vigtigt, at børn også får et nært og stabilt forhold til deres far. Det kræver, at fædre bruger tid på deres børn og bliver bevidste om, at mere tid til børnene medfører mindre tid til andet.

Denne nyorientering af mange fædres rolle i forhold til deres egne børn er i fuld gang, og det er for beskedent at nævne, som forslagsstillerne gør, at det *måske* er på tide at sætte dette tema på dagsordenen. Det er allerede på dagsordenen i mange hjem og hos mange mænd.

Derimod mener jeg, at begrundelserne i forslaget for, hvorfor mænd ikke anvender orlov, må ledsages af et måske. Argumentet om, at kvinder ønsker at amme i samtlige 24 barselu-ger, kan være meget rigtigt, men det kan også dække over, at det måske kniber med at overlade ansvaret for barnet til faderen.